

QUADROS POPULARS

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649179749

Quadros populars by Emili Vilanova

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd.
Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

EMILI VILANOVA

QUADROS POPULARS

EMILI VILANOVA

QUADROS POPULARS

BARCELONA
ILUSTRACIÓ CATALANA
1906

PC
3941
V43D4
1906

RESERVATS TOTS LOS DRETS

Barcelona — Estampa de J. Thomás.

EN CARLETS

Al meu amich lo distingit pintor

D. Joseph Masriera

Lo qui no haja vist la nostra platja al estiu, ja pot ferse compte que li manca veure lo millor que hi hà a Barcelona. Sembla l'Habana; allí per feynejar tothom va a la fresca, en mànega de camisa, barret de palla, y en quant a les calses, son tan amples, que'l vent s'hi recreya entrant y sortint com en Palou a la Pobla. Los qu'hi trafiquegem, qualsevol diria que som parents; les fesomies les tenim tots per un mateix seguit d'emmascarades, ab un *comqué*, que may ningú s'erra de subgechte; més aviat lo dia que les portem nètes nos tenim de fer lo serio per forsa per que un no sab ab qui's parla.

Allò es un recreo; tothom treballa, y si hi hà poca curiositat, vol dir que la feyna s'ho aporta, y nosaltres manegem la riquesa qu'entra al regne y la que'n surt. Aquí s'afanyan les caxalades; no hi valen empenyos y memorials; lo qui no té bon brahó que plegui, qu'hi perdrà'l crèdit y'ls jornals. A nosaltres no'ns tocan la campana per treballar; lo rellotge'l tenim penjat al ayre y es de repetició, vull dir que'n tenim dos: un al cel, y l'altre en mar que s'hi rabeja tot lo dia. Encara no llambrega per llevant lo de debò, ja comensa'l trasbals: les barques italianes carregades s'atansan a la platja; uns minyons sapats y morenos, qu'es lo color de la guapesa, arremangats de brassos y de cames, ab caputxes de saca que'ls hi governan lo cap y les espatles, se'n entran en mar a férloshi'l rendivú alleugerint les barques y traginant los sarrions en terra. Les colles del Noy-gran, del Gallito y d'en Frexes també entran en dansa; l's uns estivan pipes, los altres descarregan fardos, aquells rodolan barrils de petroli, l'que dú la caldereta dels untets corre a engrexar los travessos que

han de calzar la barca pera qu'entri llatina sense esfors ni grinyols. Ja'l que la governa tira un cap en terra, del que se'n amparan uns quants, posantse de renglera; uns altres molt forsuts, vestits no més ab samarreta y calses de burell tallades a la moda de Mallorca, s'fican a l'aygua y arrambant l'esquena als costats de la barca, estampexen los peus que se'ls hi clavan en la sorra; donan l'*oh issa*, fan l'alsaprem y empenyen; los del llevant, arrençan acotant lo cap y l'espinada posantshi de debò; y entre'ls crits qu'animan y les forces que no s'hi planyen, fan seguir la barcassa qu'entra pausada y magestuosa a descansar en un llit de sorra, acompanyada d'aquell estat major que surt del mar regalàntloshi de les calses serrells d'aygua, esbufegant anhelosos y axugantse les gotes de suhor, aquexes llàgrimes benehides del treball que cauen per la cara sense que'l cor se'n dolga.

Més enllà, també's crida y's feyneja; los carreters ab la vara alsada s'esgargamellan contra la tossuderia de les besties que no volen entrar de reculons, fentloshi més mancament